

1909-05-03

AFSENDER

Niels Skovgaard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Torre Pellice

Omtalte personer:
Susette Cathrine Holten
Ingeborg Skovgaard
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 19 nr. 43

DOKUMENTINDHOLD

Niels Skovgaard skriver om en uenighed mellem Susette Skovgaard og han og Joakim Skovgaard. Niels og Ingeborg Skovgaard har været på bjergvandring i grænselandet mellem Italien og Frankrig

TRANSSKRIFTION

Mappe 19

Brev nr. 43

Torre Pellice 3. Mai 1909

Kære Joakim! Tak for lån af Cathrines brev. Nej jeg hörer ikke mere fra hende. Jeg har her kun fået et födselsdagsbrev, som kom længe bagefter, fordi hun ikke havde min adr. og så har Ingeborg engang fået et brev, også födselsdagsbrev.

Nu har jeg brændt det brev, hun vil have brændt, jeg havde ventet dermed, fordi jeg holdt meget af det brev, det er jo i virkeligheden förste gang i hele hendes liv, at hun virkelig har åbnet sit hjerte for os, så jeg ömmede mig ved at brænde det.

Det er tungt, at hun er så bedrövet ved hvad vi har skrevet, men jeg havde nu ikke ventet at det skulde gået stort bedre, og jeg synes fremdeles, at det var rigtigt vi bar os ad, og rigtigt som vi skrev. Ja havde vi fået det brev fra hende, för vi skrev, så havde vi måske skrevet lidt lempeligere, men jeg kan ikke fortryde noget. Hun skriver netop i det brev, at vi har mistillid til hende, og så synes jeg netop det er godt, at vi klart viste hende, at det ikke var hende vi havde det til.

-2-

Trods hendes böen om at lade det være, har det været mig umuligt ikke at svare hende, og jeg kan vanskelig tro, at det svar kan andet end gjøre godt. Bl.a. oplyser jeg hende om, at mit brev var skrevet för jeg fik det brev fra hende, og svar på et tidligere.

Her har vi det godt, og mener at komme hjem lige sidst i måneden. Hjalte hoster en kende i disse dage. Elise er ganske brændt i huden af sol og luft. I lördags körte Ingeb. og jeg med Vinays så langt der er landevej ind i dalen, og vandrede derfra igennem en prægtig bjergdal langs Pellice til det italienske Toldsted, som ligger ved en lille slette omkring 5200 fod tilvejs. Der overnattede vi og gik så den næste morgen over den franske grændse. Det var flere steder en stejl kravleTur, så jeg måtte passe godt på for ikke at blive svimmel, og da vi kom op i passet, som er omkring 7000 fod oppe, blæste det meget stærkt, og var så koldt at det gik igennem marv og ben. Vi fik set flotte snetinder og det er jo morsomt at have prøvet sådan en tur. Vi travede så hele vejen hjem, hvor vi först kom

kl 09.00, så det var heller ikke så lille en tur, men I. holdt godt ud.

Nu må jeg se at få mine ting færdige, men noget mere vil jeg dog også gerne se af egnen f.eks. Podalen, som ligger her syd for. Mange hilsener fra I. og broder Niels.

Må jeg kondolere til den "armeridder!"

Torre Pellicani 3 mai 1909.

Hare Joakim. Tak for len af
Cathrines brev. Nij jeg hører ikke
mere fra hende. Jeg har her kun fået
et fødselsdagsbrev, som kom længe bagefter,
fordi hun ikke havde min adresse. Og så
har Ingeborg ogsaa fået et brev, ogsaa
fødselsdagsbrev.

Nu har jeg brændt det brev. Hun vil have
brændt, jeg havde ventet dermed, fordi jeg
holdt meget af det brev, det er jo i virkeligheden
hendes første gang i hele hendes liv, at hun
virkelig har åbnet sit hjerte for os, så
jeg kunne mig vel at brænde det.

Det er tungt, at hun er så berørt ved
brevet vi har skrevet, men jeg ~~også~~ havde
nu ikke ventet, at det skulde gøre stort
indtryk, og jeg synes forundret, at det var
rigtigt vi bar os ad, og rigtigt som vi skrev.
Ja havde vi ^{fået} ~~ikke~~ det brev fra hende, før
vi skrev, så havde vi måske skrevet
lidt længere, men jeg kan ikke for
trykke noget. Hun skriver netop i det brev,
at vi har mistillid til hende, og så
synes jeg netop at det er godt, at vi klær
vorte hende, at det ikke var hende vi havde
det til.

Trods hendes bøn om at lade det være,
blev det uventet visst umuligt ikke at svare
hendes, og jeg kan vanstokt Tro, at det blev
hans andet end gjen godt. Bl. a. oplyses
jens hende om, at mit brev, var skrevet før
jens fik det brev fra hende, og var svar
på et tidligere.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 19 Nr. 43

Her har vi det godt, og mens at hanner
begynde lige vidt i måneden. Hjætte hoder
en hende i disse dage. Glis er ganske
brændt i henden af sol og luft. I lørdags
kørte Jørg. og jeg ned Vinøys tit så langt
der er Landvej ind i dalen, og vandrede
derfra igennem en præstlig bjergdal langs
Pellice til det italienske Toldsted, som ligger
ved en lille slætte omkring 5200 fod høje.
Der overnattede vi og gik så den næste morgen
over den franske grænse. Det var flere
steder en stift kavalitet, så jeg måtte passe
godt på for ikke at blive svimmel, og
da vi kom op i passet, som er omkring
7000 fod oppe, blæste det meget stærkt, og
var så holdt at gå igennem mark og
bænk. Vi fik det flotte smilinder og
det er jo mærkeligt at have prøvet sådan
en tur. Vi fandt så bæk vigen bjerg, hvor
vi først kom kl. 9^{1/2}, så det var heller ikke
så lille en tur, men J. holdt godt ud.
Nu må jeg se at få mine ting færdige, men
mest mere vil jeg dog også gøre se af egen
f. des. Pødelen, som ligger her sagt for.
Mange hilsener fra J. og broder Nils.